

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 18-11-39665 האם נ' האב

בפני כב' השופטת עפרה גיא

תובעת

האם

באמצעות בא כוחה - עו"ד אלדד זכריה

נגד

נתבע

האב

באמצעות באת כוחו - עו"ד שולמית אלדן

פסק דין

בפניי תביעת התובעת למזונותיה של בתם הקטינה של הצדדים, ילידת 12/2017.

רקע ועובדות שאינן במחלוקת

1. הצדדים אינם נשואים ובמהלך היכרותם נולדה בתם המשותפת.

2. הצדדים חלוקים אודות טיב הקשר ביניהם טרם לידת הקטינה והאם התגוררו יחד אם לאו וטענותיהם סותרות לעניין זה בכתבי הטענות. ברם, שאלה זו אינה רלוונטית לסוגיית מזונות הקטינה ומשכך, לא מצאתי מקום לקבוע ממצאים בעניין. עם זאת, נוכח מחלוקת באם הנתבע הוא אבי הקטינה, בוצעה בדיקת סיווג רקמות וביום 07/10/2018 ניתן פסק דין על ידי כבוד השופט ארז שני במסגרת תיק 8173-10-2018 שם נקבע כי הנתבע הוא אבי הקטינה.

3. התובעת הגישה תביעתה למזונות הקטינה בבית משפט לענייני משפחה בתל אביב ומשלא התייצבה לדיון שנקבע בבית משפט לענייני משפחה בתל אביב, נמחקה תביעתה.

4. פסק הדין בוטל על ידי השופט שני ביום 19/03/2019 בדיון שהתקיים בפניו באותה העת. כן קבע מזונות זמניים עבור הקטינה בסך של 1,400 ₪ ומחצית הוצאה רפואית ו/או חינוכית חריגה שניתנת לקטינה ולא ניתנת במסגרת חוק חינוך חובה או במסגרת עירונית והתיק הועבר לבית משפט לענייני משפחה באשדוד שכן התובעת מתגוררת באשקלון.

5. בתיק התקיימה ישיבת קדם משפט בפניי ומשלא עלה בידי להביא הצדדים לפשרה נקבע התיק להוכחות והוגשו סיכומים. לפיכך, ניתן כעת פסק דין.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 18-11-39665 האם נ' האב

טענות התובעת

6. לטענת התובעת הצדדים חיו יחד ללא נישואין ובמהלך חייהם המשותפים נולדה בתם.
7. הנתבע עזב הדירה המשותפת ונמנע מלשאת בהוצאות הקטינה.
8. חובת הנתבע לזון הקטינה הינה אבסולוטית.
9. התובעת אינה עובדת, חזרה לגור אצל אמה ומתקיימת מהבטחת הכנסה בסך של 2,906 ₪ לחודש. במהלך ההליך שכרה התובעת דירה בסך של 2,600 ₪.
10. עוד טענה כי עבדה במשרד עו"ד מיום 30/12/2019-28/07/2020 אולם סיימה את עובדתה במשרדו לאחר שנאלצה להיות בחל"ת בתקופה שבחודשים אפריל מאי 2020.
11. בסיכומיה הוסיפה וטענה כי הנתבע מבקש לחמוק מתשלום מזונות בתו ומנסה להציג מצג שווא לפיו נגנב לו זרע ומדובר בטענה סתמית אשר מוטב היה כי לא תעלה. כך גם טענתו לפיה ביקש ממנה לבצע הפלה, שכן אין לו כל זכות להחליט בשמה על הפסקת הריון.
12. הנתבע מרוויח כ- 15,000 ₪ בעבודות מזדמנות בפיצוציות והכחשותיו לעניין זה, סתמיות. לחלופין, המדובר באדם בריא בן 36 חכם ומוכשר ואין כל מניעה שיעבוד במשרה מלאה ולפיכך, יש לראות כושר השתכרותו לכל הפחות בהתאם לשכר הממוצע במשק.
13. כך גם יש לדחות טענותיו לגבי הסרטן שנטען כי לקה בו, שעה שלא הוצגו על ידו כל מסמכים רלוונטים הן לעניין המחלה והן לעניין פגיעה תפקודית כלשהי.
14. בנסיבות אלו, עתרה לחייב הנתבע במזונות ומדור הקטינה בסך של 3,800 ₪ וזאת במיוחד בשם לב לעובדה שאין כל הסדרי ראייה בין הנתבע לקטינה ומעולם לא הוגשה כל בקשה בעניין.

טענות הנתבע

15. הצדדים הכירו זה את זה בארצות הברית בעת שהתובעת עבדה אצל אחד מחבריו ואז לא היה ביניהם קשר רומנטי.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 18-11-39665 האם נ' האב

16. לאחר חזרתו ארצה חודש הקשר בין השניים, כאשר הקשר לא היה עקבי ורציף. בסמוך לאחר שהחלו להיפגש, הודיעה לו התובעת כי הינה בהריון והוא ביקש שתעשה הפלה ואף אחיו פנה אליה וביקש כי תעשה הפלה לאור מצבו הרפואי הקשה של הנתבע.
17. הנתבע לקה בסוג סרטן שיש לו השלכות ישירות על פוריות ובנסיבות אלו, לא האמין כי ההיריון נבע מקשריו עם התובעת.
18. כשלושה חודשים לאחר הודעת התובעת, נפרדו דרכיהם, היא לא הודיעה לו דבר על לידת הקטינה ונודע לו על כך באופן מקרי, מעיון של אביו בפייסבוק שם גילה כי פרסמה דבר לידת הבת.
19. הוא מעולם לא התגורר עם התובעת ולכן לא עזב את דירת המגורים בה התגוררו יחד.
20. לתובעת פוטנציאל השתכרות גבוה. הכנסתה עמדה על כ- 8,000 ₪. תמוה מדוע לא שבה לעבודתה מאז חופשת הלידה.
21. הוא אינו עובד בכמה משרות ואינו משתכר כ- 15,000 ₪. הוא חסר כל ונוכח מצבו הכלכלי שהתדרדר בשל בריאותו הלקויה, אושר לו ייצוג סיוע משפטי.
22. רק ב- 11/01/2019 החל לעבוד כשכיר בחנות בגדים ועתיד להרוויח כ- 6,000 ₪ ונוכח מחלתו לא עבד תקופה ארוכה וצבר חובות רבים.
23. צרכי הקטינה הנתבעים אינם סבירים ומופרכים.
24. הוא הפך לאב בעל כורחו, מצבו הכלכלי אינו ברור ויש לקחת בחשבון את אי כושרו לעבוד בעבודה קשה.
25. הוא אינו נדרש לשלם שכר דירה רעיוני שעה שהתגוררה אצל אמה. טענה זו אינה רלוונטית שעה שהתובעת שכרה מחודש יוני 2020 דירה נפרדת.
26. בנסיבות אלו יש לדחות התביעה ולכל היותר, לחייבו במינימום הנדרש תוך החלה שוויונית של מזונות הקטינה גם על אמה.
27. בסיכומיו הוסיף וטען הנתבע כי הנתבעת בעלת פוטנציאל השתכרות גבוה, בעלת תואר שני אקדמאי, עסקה בתקשורת, נהלה סטודיו לאופנה וכישוריה רבים עת היא בוחרת שלא לעבוד ובמכוון בחרה להציג תלושי שכר נמוכים לצורך ההליך המשפטי.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 18-11-39665 האם נ' האב

28. התובעת בחרה להעלים מענקים שקבלה, כגון מענקי קורונה וסיוע בשכר דירה ממושרד השיכון בסך של 1,070 ₪.

29. הוא חסר כל, אינו עובד ומצבו הכלכלי התדרדר לאור בריאותו הלקויה. הוא נוטל משככי כאבים נרקוטיים שנוטל כל יום והם גרמו לו להתמכרות והוא אינו מצליח להשתלב במעגל העבודה.

30. במאי 2019 הופסקה עבודתו באילת והוא שב לבית אמו. לאחר מכן עבד בחברה אחרת במשך שלושה חודשים שם השתכר בסך של כ- 3,000 ₪.

31. כיום הוא חי מגמלת הכנסה בסך של 1,657 ₪ שאינה מספיקה לצרכיו הבסיסיים והוא אינו יכול אף לממן את בנו הנוסף שנולד מבת זוגו הנוכחית ויש לקחת בחשבון את הבן שנולד לו ביום 22/06/2019 אשר ממומן על ידי זוגתו ואמה.

דיון

32. כהערה מקדימה יצוין כי רק בסיכומיה ציינה התובעת כי הצדדים שניהם יהודים ולפיכך חל עליהם הדין העברי ומצופה לעתיד כי טענה מסוג זה תמצא מקומה בכתבי הטענות בכלל ובכתב התביעה בפרט. ברם, משלא חלק על כך הנתבע בסיכומיו ולא טען כל טענה אחרת בעניין, אקבע כי בהתאם לאמור, שני הצדדים יהודים.

33. עניין נוסף אליו מצאתי מקום להידרש תחילה הינו טענת האב, לאורך כל כתבי טענותיו, לפיה לא רצה בילדה זו ואף ביקש מהתובעת שתעשה הפלה. כפי שציינתי בעבר, בפסקי דין קודמים, טענה זו מוטב היה לולא נטענה ושעה שמדובר בביתו של התובע, עליו הנטל לשאת במזונותיה בהתאם לדין והפסיקה.

המסגרת הנורמטיבית

34. כידוע בהתאם להוראות סעיף 3 (א) לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות), תשי"ט- 1958 הרי שאדם חייב במזונות ילדיו הקטינים בהתאם להוראות הדין האישי החל עליו ובמקרה דנן, שעה ששני הצדדים יהודים, חלות הוראות הדין העברי.

35. בעניין הנדון עסקינן בקטינה מקטני קטינים כבת ארבע לערך. לפיכך ובהתאם לדין האישי החל על הצדדים, מוטלת על האב החובה לשאת בכלל צרכיה ההכרחיים וזאת מדין תורה (ראו ע"א 469/84 הדרי נ' שני, פ"ד ל"ט (3) 197).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 18-11-39665 האם נ' האב

36. עם זאת, ביום 19/07/2017 נפל דבר בישראל באשר לאופן חיוב הורים במזונות ילדיהם לאחר גיל 6 במסגרת בע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית שם נקבע כי החל מגיל 6 ועד 15 ולא מגיל 15, כפי שהיה עד מועד זה, חבים שני ההורים לשאת במזונות ילדיהם הקטינים.

באשר לאופן החיוב מגיל 6 נקבע שיש לקחת בחשבון את הפרמטרים הבאים: צרכי הקטינים, יכולות כלכליות של שני ההורים, קביעת יחסיות של יכולת כלכלית של ההורים, חלוקת משמורת בפועל וכיו"ב (ראו לעניין זה עמ"ש 14612-10-16 (פורסם ב- 20/12/2017)).

מן הכלל אל הפרט

37. הכנסות התובעת ופוטנציאל השתכרותה

בכתב תביעתה ציינה התובעת כי אינה עובדת ומתקיימת מהבטחת הכנסה בסך של 2,906 ₪ לחודש כעולה מהאישור על גמלת הבטחת הכנסה. בתצהירה ציינה כי עבדה אצל עו"ד אולם פוטרה נוכח תקופת הקורונה לאחר שהוצאה לחל"ת והשתכרה אצלו כ-3,500 ₪.

נכון לחודשים האחרונים, רובו של משק העבודה חזר לעבוד, חרף קיומה של מגיפת הקורונה. התובעת אקדמאית, בעלת תואר שני בחקר ביחסים בינלאומיים, בעלת ניסיון בתחום התקשורת ולא מצאתי כל הצדקה לכך שהתובעת לא תעבוד כיום. בנוסף, נתתי דעתי להצהרתה של התובעת במהלך חקירתה לפיה: "לא עשיתי שום דבר כדי למצוא עבודה" (עמוד 14 לפרוטוקול, שורה 28)

בחקירתה העידה התובעת כי השתכרה בעבר סך של כ- 6,500 ₪ על אף שמדובר בסכום הנמוך מזה המקובל בתחום (ראו עמ' 15 לפרוטוקול, שורות 29-30). משכך ושעה שכיום ניתן להרוויח סכום גבוה יותר בתחום, כך לגרסתה שלה ונוכח כישוריה והשכלתה של התובעת, מצאתי לנכון להעמיד פוטנציאל השתכרותה על סך של כ- 7,000 ₪ לערך.

בעניין זה אציין כי אומנם הנתבע טען כי בהסתמך על אישור הזכאות לדמי אבטלה שצורף לכתב התביעה, ניתן ללמוד כי התובעת השתכרה בעבר סך של כ- 8,000 ₪, אלא שהיעדר הבהרה בנוגע לאופן החישוב או אסמכתא לעניין, דין הטענה להידחות.

התובעת צרפה הסכם שכירות לפיו משלמת סך של 2,600 ₪ בחודש עבור דמי שכירות. עם זאת, במעמד הדיון הצהירה כי מקבלת סיוע ממשד השיכון עבור דמי שכירות בסך של 1,070 ₪ ולמעשה, נושאת בדמי שכירות לאחר קיזוז השתתפות משרד השיכון בסך של 1,530 ₪.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 18-11-39665 האם נ' האב

בנסיבות אלו, מצאתי מקום להעמיד הכנסתה הפנויה של התובעת על סך של כ- 5,500 ₪.

38. הכנסות הנתבע ופוטנציאל השתכרותו

בכתב תביעתה טענה התובעת כי הנתבע שכיר העובד במספר עבודות ומרוויח כ- 15,000 ₪. מנגד, טען הנתבע כי הוא חסר כל, אינו עובד ומצבו הכלכלי התדרדר נוכח מחלת הסרטן בה לקה. עוד הוסיף כי החל לעבוד רק בינואר 2019 כשכיר ברשת ... והשתכר כ- 6,000 ₪.

לגרסתו במאי 2019 עזב את העיר ... בה התגורר וחזר לבית אמו, שם מתגורר כיום ולאחר מכן עבד הנתבע בחברת אס. איי. אס מספר חודשים, שם השתכר כ- 4,500 ₪ ומאז אינו עובד כלל נוכח מצבו הרפואי. עוד ציין הנתבע כי הוא נושא בחובות גדולים נוכח מצבו הרפואי.

בעניין זה אציין כי הגם שלכל אורך ההליך טען הנתבע כי הוא סובל ממחלת הסרטן בה לקה לפני מספר שנים, הרי שבפועל, לא הציג בפניי ולו אסמכתא אחרת ביחס לקיום המחלה, אף ביחס לפגיעה בכושר עבודתו. אומנם בסיכומי טען הנתבע כי לבקשתו לדחיית דיון צרף אסמכתא רפואית, אלא שמעיון בבקשת הדחייה עולה כי כל שצורף לבקשה היתה אסמכתא על רכישת תרופות על ידי הנתבע ואין בכך שום ראיה באשר למצבו הרפואי. כך גם הנתבע לא צרף כל תימוכין לטענתו לפיה הוא נרקומן וכי היה מאושפז במוסד גמילה תקופה ארוכה.

ניסיון החיים והשכל הישר מביאים אותי לידי מסקנה, כי לו היו בידי הנתבע תימוכין לטענות הללו, ברי כי היה מציג בפניי על מנת להצדיק גרסתו. משלא תמך הטענות בדבר מחלתו וכושר השתכרותו והיותו נרקומן ולו בראייה אחת, דין טענותיו בעניין להידחות וכך הינני מורה. אכן כטענת הנתבע, גם התובעת העידה שגלתה שהוא "נרקומן" (עמוד 16 לפרוטוקול, שורות 5-6). עם זאת ובהיעדר אסמכתאות בכתב באשר ליכולתו לעבוד או למצבו הרפואי, אין בכך בכדי לבסס היעדר כושר השתכרות או לצמצמו ומשכך, לא מצאתי מקום ליתן משקל לטענה זו.

בנסיבות אלו, לא מצאתי כל הסבר מניח הדעת לכך שהיקף עבודתו של הנתבע צומצם עד מאד ואני קובעת כי כושר השתכרותו הינו בהתאם להיקף עבודה של משרה מלאה לפי תלושי השכר של חודשי עבודה מלאים שהוצגו על ידו. כך בחודש אפריל 2019 השתכר הנתבע סך של כ- 8,000 ₪ נטו ובחודש אוקטובר 2019 השתכר כ- 7,500 ₪.

התובעת אומנם טענה כי כושר השתכרותו של הנתבע עומד על סך של כ- 15,000 ₪, אלא שגם לסכום זה לא הוצגה כל ראיה התומכת בו ונראה כי מדובר בטענה בעלמא ואין די בטענה לפיה הנתבע לא הגיש הרצאת פרטים על מנת לקבוע הסכום כפוטנציאל השתכרותו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 18-11-39665 האם נ' האב

1 אשר על כן, אני מעמידה את פוטנציאל השתכרותו של הנתבע כיום על סך של כ- 7,500 ₪ ולא
2 מצאתי כל הצדקה לכך שהנתבע אינו עובד ומסתפק בהבטחת דמי הבטחת כהכנסה ומוטב
3 יעשה הנתבע, באם ישוב בהקדם למעגל העבודה על מנת לפרנס את ילדיו.
4

5 הנתבע טען כי יש לקחת בחשבון כי ביום 22/6/2019 נולד לו בן נוסף. אומנם בפסיקה נקבע
6 כי אין בכך בכדי להצדיק הפחתת מזונות ולא כל שינוי בהרכב המשפחתי החדש, ישליך על
7 סכום המזונות (ראו ע"א 381/86 אבין נ' אבין, לא פורסם). עם זאת, שעה שטרם נקבעו מזונות
8 קבועים אלה מזונות זמניים בלבד, נראה כי מדובר בנתון שעל בית משפט לשקול בעת קובעו
9 מזונות הקטינה.
10

39. צרכי הקטינה

11
12
13 הקטינה כיום בת ארבע וכשמונה חודשים. משכך והואיל שני הצדדים יהודים, חב האב בחיוב
14 מזונותיה באופן אבסולוטי.
15

מדור-

16
17 בכל הנוגע למדור הקטינה, כפי שציינתי לעיל, האם שוכרת דירה בעלות של 2,600 ₪ כאשר
18 מקבלת השתתפות של משרד השיכון בסך של 1,070 ₪ ובסך הכל הוצאות המדור עומדות על
19 סך של כ- 1,500 ₪. התובעת אף טענה כי הוצאות אחזקתה מדור עומדת על כ- 1,200 ₪ אולם
20 גם בעניין זה לא הציגה ולו בדל ראיה. משכך ושעה שמדובר בדירת בת 3 חדרים בעיר ..., אין
21 לי אלא להעריך הוצאות מדור על דרך אומדנא ואני מעמידה אותן על סך של 750 ₪ בחודש
22 לערך וחלקה של הקטינה בהן עומד על סך של כ- 250 ₪.
23
24

יתר צרכי הקטינה-

25
26 בכתב התביעה טענה האם כי צרכי הקטינה עומדים על סך של 4,050 ₪ בין היתר מהטעם
27 שהקטינה אובחנה כחולה במחלת GERD וצרכי מחייתה גבוהים. כך טענה האם כי הקטינה
28 צורכת דייסות בסך של 1,200 ₪; טיטולים ובגדים- 200 ₪; הוצאות רפואיות- 100 ₪;
29 טואליטיקה ומגבונים- 200 ₪.
30 אכן, התובעת צרפה מספר אסמכתאות בנוגע למחלה ממנה סבלה הבת משנת 2018. עם זאת,
31 לא צרפה אסמכתאות בנוגע להוצאות רפואיות חריגות כתוצאה מהמחלה, ככל שעדיין
32 קיימת. מעבר לאמור, לא צרפה אסמכתאות באשר לצרכי הקטינה בכלל.
33 כך או כך, משעה שלא צורפה כל אסמכתא לגובה צרכי הקטינה, אין מנוס אלא להעריך צרכי
34 הקטינה על דרך האומדנא. כידוע, לבית המשפט הסמכות לפסוק מזונות ולקבוע גובה צרכי
35 הקטינים, על דרך האומדנא ומבלי להיזקק להוכחה מדויקת של המרכיבים, זאת בהתבסס

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 18-11-39665 האם נ' האב

על ניסיון חייו וידיעה שיפוטית (ראו ע"א 687/83 מזור נ' מזור, פ"ד לח (3) 29, עמוד 33; ע"א 93/85 שגב נ' שגב פ"ד לט (3) 822, עמוד 828.

כאמור לעיל, הצדדים יהודים ולכן האב חייב במלוא צרכיה ההכרחיים של הקטינה מתוקף היותה מקטני קטינים ומדובר בחיוב עצמאי שאינו קשור להכנסות התובעת או מצב כלכלי של האב (ראו ע"א 591/81 פורטוגז נ' פורטוגז, פד"י לו (3) 449, 457).

בצרכים ההכרחיים בהם חב האב חיוב אבסלוטי נכללים מזון, לבוש הוצאות מדור, הוצאות לבוש, הוצאות רפואיות המכוסות על ידי קופת חולים.

התובעת טענה כי רוכשת לבת דייסות בסך של 1,200 ₪, אלא שלא הציגה כל אסמכתא לכך. בנוסף, ונוכח גילה של הבת כיום ומשלא הוצגה כל אסמכתא עדכנית אודות מצבה ולא נטען דבר בעניין במסגרת התצהיר המשלים שהוגש, ניסיון החיים מלמד כי ככל הנראה הבעיה הרפואית יתכן וחלפה ואינה מצריכה עוד דייסות רבות. משכך, אני מעמידה את הוצאות כלכלת הבת על סך של 700 ₪; הוצאות ביגוד בשים לב לכך שהתובעת העידה כי אינה קונה בגדים כלל ומקבלת מבנותיו של אחיה, יועמדו אלו על סך של 100 ₪; צעצועים ומשחקים - 50 ₪; הוצאות רפואיות - 50 ₪; טואלטיקה - 50 ₪ והוצאות אחזקת המדור בסך של 250 ₪ ובסך הכל צרכיה ההכרחיים של הקטינה עומדים על סך של 1,200 ₪.

אכן, בהתייחס לגובה הסכום המינימלי אותו יקבע בית משפט כבר נקבע לא אחת כי הגיעה העת להעלות את הרף המינימלי שאינו טעון הוכחה לסך של 1,600 ₪ (ראו עמ"ש 32385-11-18 א.ג. נ' ר.ג., עמוד 7).

עם זאת, במקרה דנן וחרף האמור, סברתי כי צרכיה ההכרחיים של הקטינה אינם מגיעים לסכום זה שעה שהאם לא צרפה ולו כל אסמכתא לפיה נושאת בהוצאות כלשהן עבור הבת הקטינה (למעט גן וקופת חולים) והצרכים הוערכו על ידי כמפורט לעיל.

מעבר לצרכיה ההכרחיים של הקטינה, הצדדים חייבים מזונותיה מדין צדקה, כאשר החלוקה תעשה באמצעות איזון כלל הוצאות הצדדים מול יכולותיהם של כל אחד מהצדדים (ראו בע"מ 5750/03 אוחנה נ' אוחנה, פורסם ביום 08/06/2005 ועוד).

בעניין הנדון לא נטען (למעט ביחס לטענה כי נוכח מחלתה של הקטינה צרכי מחייתה גבוהים, טענה שלא הוכחה כלל) ולא הוצגה כל אסמכתא בדבר צרכים נוספים.

משכך ובשים לב לגיל הקטינה, אני קובעת שהאב יישא במזונותיה ומדורה בסך כולל של 1,700 ₪.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 18-11-39665 האם נ' האב

40. אשר לאופן החלוקה בנטל בהגיע הקטינה לגיל שש. ערה אנוכי להלכה הפסוקה בכלל ולאמור
בבע"מ 919/15 בפרט. עם זאת, נתתי דעתי לכך שבמקרה דנן, לא מתקיים כל קשר בין האב
לקטינה והצדדים הופנו לחידוש הקשר בהחלטתי מיום 02/03/2021 במסגרת תיק המזונות.
אומנם בסיכומיו טען האב כי בקשותיו לבקר הקטינה סורבו. ברם, יוער כי עד היום לא הוגשה
כל תובענה מצידו של האב לחלוקת אחריות הורית או קביעת זמני שהות ולא נעשה כל פעולה
אקטיבית מצדו לקיים עם הקטינה קשר כלשהו מיום היוולדה ועד בכלל.

עוד נתתי דעתי מחד לפערי ההכנסות הפנויות בין האב לאם העומדות על כ- 20% לטובת האב
ומאידך, נתתי דעתי לכך שלאב יש בן פעוט נוסף.

41. בנסיבות אלו ובהיעדר קיומם של זמני שהות בכלל בין האב לקטינה ולעובדה שהנטל הכלכלי
לגידול הקטינה, רובץ לפתחה של התובעת בלבד, מצאתי מקום להורות על הפחתה
מצומצמת בלבד בגובה המזונות ולא חלוקה שוויונית בין הצדדים, בהגיע הקטינה לגיל שש
ואני קובעת כי חיובו של האב במזונות הקטינה יופחת בסך של כ- 20% ממזונותיה, בהן תישא
האם מכח דין צדקה.

משכך, אני קובעת כי מרגע הגיע הקטינה לגיל 6 יעמוד חיובו של האב במזונותיה, מדור
והוצאותיו על סך כולל של 1,400 ₪, כאשר ביתרה תישא האם.

42. סוף דבר

האב יישא במזונות הקטינה בסך של 1,700 ₪ כאשר הסכום ישולם בכל 10 לחודש עד הגיע
הקטינה לגיל שש וממועד זה יופחת הסכום ויועמד על סך של 1,400 ₪.

סכום המזונות ישולם ממועד הגשת הבקשה ליישוב סכסוך, דהיינו מיום 28/05/2018. עם
זאת שעה שהאם עברה למדור שכור ביום 01/06/2020, אני קובעת שהחיוב בסך של 1,700
₪ יחול החל מיום 01/06/2020 ועד הגיע הקטינה לגיל שש.

חוב העבר ישולם בתשלומים שווים, חודשיים ורצופים, בסך של 300 ₪, אשר ישולם החל
ממועד החיוב הקרוב ויחד עמו.

האב רשאי לקזז סכומי מזונות ששולמו בעבר, ככל ששולמו על פי ההחלטה למזונות זמניים
מיום 19/03/2019.

סכום המזונות יהיה צמוד למדד המחירים הידוע לצרכן שבסיסו פורסם בחודש ספטמבר
2021 והוא יעודכן בכל 3 חודשים ללא חיוב רטרואקטיבי לעבר.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 18-11-39665 האם נ' האב

סכום המזונות ישולם ישירות לחשבון הבנק של האם שפרטיו יימסרו לאב.

43. סכום המזונות ישולם עד הגיע הקטינה לגיל 18 או סיום הלימודים בתיכון, לפי המאוחר. ממועד זה ועד תום שירות החובה בצה"ל או שירות לאומי, ישלם האב שליש סכום המזונות כערכם במועד הרלוונטי. שירות חובה בצה"ל או שירות לאומי הינו תנאי לחיוב המפורט בסעיף זה. ככל שהקטינה לא תשהה אצל האם שהות של קבע בתקופת השירות הצבאי או שירות לאומי, ישלם האב סכום זה ישירות לידיה.

44. בנוסף, יישאו הצדדים בחלקים שווים בהוצאות הבאות :

הוצאות הרפואיות החריגות שאינן מכוסות על ידי הביטוח הרפואי או הביטוח המשלים. טרם הטיפול תיידע האם את האב, בדבר הצורך בטיפול והעלות המשוערת. במקרה של מחלוקת לגבי נחיצות ההוצאה, יכריע בכך הרופא המטפל או רופא מומחה לפי העניין, או יועץ חינוכי לעניין אבחונים והוראה מתקנת. במקרה של מחלוקת לגבי גובה ההוצאה להבדיל מנחיצותה, יחויב האב על פי תעריף קופ"ח לעניין הוצאה רפואית חריגה, ככל ששירות כאמור ניתן בקופ"ח. למען הסר ספק, הוצאות רפואיות חריגות לרבות אך לא רק, טיפולי שיניים, טיפולים אורתודנטים, משקפיים, עדשות, טיפולים פסיכולוגיים, אבחונים והוראה מתקנת. ככל שהטיפול מכל סוג יסובסדו על ידי מקום העבודה של מי מהצדדים יישאו הצדדים בחלקים שווים בהפרש שנותר לתשלום.

45. עוד יישאו הצדדים בחלקים שווים בהוצאות חינוך חריגות ובכלל זה הוצאות שכר לימוד עבור המוסד החינוכי וכל הוצאה אחרת על פי דרישת המוסד החינוכי בשיעור זהה. למען הסר ספק, הוצאות חינוך לרבות הוצאות שכר לימוד, צהרונים, סל תרבות, תלבושת אחידה, ועד כיתה/גן, ציוד לבית ספר לרבות ספרי לימוד, מחזור אחד של קייטנה בשנה בחופש הגדול, (לפי עלויות קייטנה במתנ"ס), שיעורים פרטיים עד לסך כולל של 500 ₪.

הסכומים ישולמו תוך 7 ימים ממועד הדרישה ולאחר קיזוז מענק החינוך המתקבל בתחילת השנה מהמוסד לביטוח לאומי.

תשלום ההוצאות החריגות יהיה רק לאחר מיצוי כלל ההנחות להן זכאית האם ובכפוף להצגת אסמכתא על התשלום, למעט במקרה חירום. למען הסר ספק, ככל שלא יישא האב בתשלום ההוצאות החריגות, דינן כדין מזונות.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 18-11-39665 האם נ' האב

קצבת הביטוח הלאומי וכל קצבה או הטבה אחרת המשולמת בגין הקטינה, תשולם לידי האם
ויש בה בכדי לספק יתר צרכי הקטינה.

בנסיבות העניין, לא מצאתי מקום לפסוק הוצאות.

מורה על סגירת התיק שבכותרת.

המזכירות תעביר העתק פסק הדין לבאי כח הצדדים.

פסק הדין מותר לפרסום ללא פרטים מזהים.

ניתן היום, א' חשוון תשפ"ב, 07 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.

עפרה גיא, שופטת